

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/106/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125010535
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125010535.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Tomáša Brinčíka v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom C., D. E. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 7. novembra 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. júna 2025, sp. zn. 9Pp/61/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením samosudcu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.06.2025, sp. zn. 9PP/61/2025, bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona s použitím § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, zamietá.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený na verejnom zasadnutí zahlásil do zápisnice proti nemu sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne:

„Ja odsúdený sa nestotožňujem s konštatovaním prvostupňového súdu uvedeným v odôvodnení Uznesenia, a to že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebola u mňa, odsúdeného splnená druhá materiálna podmienka, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života na slobode, t.j. neexistencia rizika recidívy. Súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí skúmať všetky okolnosti svedčiacie o možnostiach prevýchovy mňa, odsúdeného o mojom postoji k trestnej činnosti. V tejto súvislosti ja, odsúdený poukazujem na skutočnosť, že od začiatku zaujímam k spáchanej trestnej činnosti kritický postoj, čo napokon konštatoval aj prvostupňový súd v odôvodnení svojho Uznesenia a čoho dôkazom sú aj moje priznania v predchádzajúcich konaniach (súdmi mi bola priznávaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.). Ja, odsúdený som nikdy nezľahčoval ani nebagatelizoval trestnú činnosť, ktorej som sa dopustil, v prípade kde boli poškodení, som škodu nahradil v plnej výške a takisto som vždy na súdoch spolupracoval. Kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti vyplýva aj z môjho vyjadrenia počas výsluchu mňa, odsúdeného na verejnom zasadnutí.

Mám za to, že prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní nesmie prihliadať výlučne na predchádzajúci život odsúdeného. V tejto súvislosti ja, odsúdený poukazujem na to, že aktuálne mám všetky predchádzajúce odsúdenia zahladené, tak ako to konštatoval okresný súd vo svojom odôvodnení. Rovnako v tejto súvislosti poukazujem aj na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 36/2022 zo dňa 24.05.2022, v zmysle ktorého posúdenie predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti mechanickým odkazom na predchádzajúcu kriminálnu minulosť odsúdeného predstavuje porušenie

základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenia jednotlivca, zo strany všeobecného súdu je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti. Pri posúdení predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti je ďalej potrebné náležitým spôsobom zohľadniť aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa po prípadnom podmieničnom prepustení z výkonu trestu ocitol. V samotnom náleze Ústavného súdu SR, resp. v jeho odôvodnení sa zároveň konštatuje, že Ústavný súd nespochybňuje, že trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení odsúdeného. Avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmieničnom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchanej trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotlivec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmieničného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedie riadny život (nálezy Ústavného súdu Českej republiky č.k. I. ÚS 2201/16 z 3. januára 2017 a č.k. II. ÚS 1945/20 z 29. januára 2021). Ďalej poukazujem na to, že v bode 41. predmetného nálezu ÚS sa konštatuje, že pri posúdení očakávania, že sťažovateľ v budúcnosti povedie riadny život, bol faktor priaznivého rodinného prostredia sťažovateľa vyhodnotený v podstate na jeho neprospech, a to spôsobom odporujúcim formálnym pravidlám logiky. Mnou tvrdené priaznivé rodinné prostredie, ako aj tvrdený kontinuálny záujem o moju rodinu sú v zásade okolnosti svedčiace v prospech mnou podanej žiadosti. Okresný súd však tieto skutočnosti vyhodnotil v môj neprospech s poukazom na moju trestnú minulosť, pričom sa vôbec nezaoberal napr. možnosťou uloženia primeraných povinností a obmedzení aj s poukazom na moje dobré rodinné zázemie, morálnu podporu od blízkych a preukázanú možnosť zamestnať sa v prípade podmieničného prepustenia. Súd žiadnym spôsobom neskúmal, resp. nevyhodnotil mnou tvrdený intenzívny vzťah s mojou primárnou rodinou. Rovnako prvostupňový súd neskúmal, že moji rodičia dali aj písomnú záruku v čestnom prehlásení zo dňa 03.03.2025, v ktorom uviedli, že po mojom podmieničnom prepustení sú pripravení mi pomôcť vo všetkom, čo bude súvisieť s riadnym začlenením sa mňa, odsúdeného do spoločnosti a s vedením riadneho a plnohodnotného života. Touto formou sa zaručili za moje správanie po mojom prípadnom podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní dôsledne neprihliadol ani na skutočnosť v akom ústave na výkon trestu ja, odsúdený vykonávam trest v čase rozhodovania o podmieničnom prepustení, keďže typ ústavu a stupeň stráženia spravidla zodpovedá miere prevýchovy páchatel'a a možnostiam jeho resocializácie. Takisto prvostupňový súd pri hodnotení tretej (druhej materiálnej) podmienky dostatočne neprihliadol ani na to, že ja, odsúdený som vo výkone trestu preukázal polepšenie, zároveň, že mám vytvorené riadne pracovné návyky, nakoľko som v jednotlivých ústavoch pracoval na viacerých pracoviskách, pričom za príkladné plnenie pracovných úloh mi bolo udelených aj viacero disciplinárnych odmien. Na základe uvedeného je u mňa, odsúdeného vytvorený dostatočný predpoklad sa po výkone trestu riadne zamestnať. Aj pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody som ja, odsúdený podnikal v pozemkovom developerstve, pričom od augusta 2017 mám založené spoločnosti, a to Adel consulting, s.r.o. a Invest & Property, s. r. o. obe so sídlom Banícka 2102/39, 902 01 Pezinok, o čom v Prílohe predkladám Výpisy z Obchodného registra. V týchto spoločnostiach som jediným spoločníkom a konateľom, čiže obe spoločnosti vlastním, pričom za tieto spoločnosti sa vždy snažil plniť príslušné daňové, resp. odvodové povinnosti. V spoločnosti BH Site Management s.r.o. som pracoval do založenia mojich spoločností, a to od posledného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Aj v prípade podmieničného prepustenia mám prisľúbenú prácu v spoločnosti JOGISE, s.r.o. so sídlom Lúčna 1885/12, 900 01 Modra, IČO: 36 613 576, a to na pracovnú pozíciu predajcu tovaru, čo som deklaroval aj písomným prehlásením štatutárneho orgánu spoločnosti. Rovnako mám vytvorené silné sociálne väzby, keďže ako sa konštatuje aj v samotnom hodnotení ústavu počas výkonu trestu som udržiaval pravidelný sociálny kontakt so svojimi rodičmi, sestrami a ich rodinami, a to prostredníctvom návštev, korešpondencie, telefonovania či video návštev. Títo sú pripravení mi pomôcť vo všetkom, čo bude súvisieť s riadnym začlenením sa mňa, odsúdeného do spoločnosti a s vedením riadneho a plnohodnotného života.

V podmienkach jednotlivých ústavov na výkon trestu odňatia slobody som ja, odsúdený dodržiaval a aj naďalej dodržiavam všetky príkazy a nariadenia príslušníkov, ústavný poriadok a rovnako plním stanovený program zaobchádzania. Aj keď z hodnotenia ústavu vyplýva, že mali byť zo začiatku výkonu trestu odňatia slobody zaznamenané drobné prehrešky, tieto sú dávnejšieho obdobia počas adaptačnej doby a boli vyriešené pohovorom, pričom na verejnom zasadnutí som sa ja, odsúdený podrobne vyjadril k jednotlivým negatívnym záznamom. Odvtedy došlo k dlhodobej stabilizácii správania sa mňa, odsúdeného, pričom aj v rámci hodnotení bolo poukázané na moje pozitívne vlastnosti, najmä smerom k plneniu si pracovných povinností, k pomocným čistiacim a upratovacím prácam ako aj k aktívnemu tráveniu voľného času a zapájaniu sa do mimopracovnej činnosti. Prejavom môjho polepšenia vo výkone trestu Okresným súdom Trnava, ktorý v konaní so sp.zn. 108Nt/92/2024 rozhodol, že trest odňatia slobody budem ja, odsúdený vykonávať v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Ja, odsúdený chcem poukázať aj na skutočnosť, že Okresný súd Pezinok doručil rozsudok zo dňa 18.04.2023, sp. zn. 39T/22/2022 až dňa 02.06.2025, ktorým zrušil výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II a uložil mi trest odňatia slobody celkovo v trvaní 13 mesiacov. V tomto smere poukazujem na porušenia práva u mňa, odsúdeného, keďže tento trest mal byť nariadený bezprostredne po právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku so sp. zn. 39T/22/2022, t.j. po 18.04.2023, napriek tomu bolo zo strany príslušného súdu nariadenie výkonu trestu až dňa 26.05.2025, teda za obdobie viac ako dvoch rokov po právoplatnosti tohto rozsudku. Ja, odsúdený, som bol medzičasom preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a týmto priet'ahom v konaní, ktoré spôsobil príslušný Okresný súd v Pezinku bolo porušené moje právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tento nezákonný postup Okresného súdu v Pezinku môže spôsobiť, že mne, odsúdenému reálne hrozí, v prípade ak príslušný Okresný súd v Trenčíne bude opätovne rozhodovať o návrhu na stanovenie spôsobu vykonávania viacerých spoločných trestov, už budem opätovne preradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Táto skutočnosť mne, odsúdenému v podstatnej miere priťažila aj pri rozhodovaní o mojom podmienčnom prepustení, pretože, keby príslušný súd zaslal nariadenie výkonu trestu hneď ako sa toto rozhodnutie stalo vykonateľným, t.j. hneď po 18.04.2023, teda nie po viac ako dvoch rokoch, mohol príslušný okresný súd už skôr určiť u mňa, odsúdeného spoločný spôsob výkonu trestu odňatia slobody postupne viacerých uložených trestov, kde by bol zahrnutý aj rozsudok so sp. zn. 39T/22/2022.

Počas doterajšieho výkonu trestu som bol štyrikrát disciplinárne odmenený za vzorné plnenie si pracovných povinností, pričom disciplinárne potrestaný som doposiaľ v žiadnom ústave nebol. Po mojom prípadnom podmienčnom prepustení sa chcem ja, odsúdený riadne začleniť do občianskeho života, prevziať zodpovednosť a rešpektovať právne a morálne zásady. Z výkonu trestu odňatia slobody som si dostatočné ponaučenie a chcel by som dostať šancu viesť normálny život a začleniť sa do spoločnosti. Pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd opomenul zohľadniť moje pracovné návyky a zodpovedný prístup k plneniu si povinností, čo je nevyhnutné pre moje ďalšie spoločenské uplatnenie na slobode. Rodina, s ktorou udržiavam pravidelný kontakt je pre mňa dostatočným hnacím motorom a motivujúcim prvkom k polepšeniu. Ja, odsúdený som poukázal aj na predošlé hodnotenie z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, ktoré bolo vypracované dňa 05.11.2024, pričom samotný ústav v tom čase konštatoval, že ja, odsúdený stanovené ciele programu zaobchádzania aktuálne už plním. Aj keď sa jednalo v tomto prípade o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nemôže byť táto skutočnosť opomenutá, pričom zo súčasného hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom má vyplývať, že stanovené ciele programu zaobchádzania mám plniť len čiastočne a to v bode edukácia v bode zaraďovania do práce. Toto hodnotenie je v rozpore s predošlým hodnotením, pričom tak ako sa konštatuje v Uznesení OS TN, tak od tohto posledného hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom mi bola udelená ďalšie disciplinárna odmena, a to za dlhodobé plnenie pracovných povinností. Aj napriek mojim zdravotným komplikáciám, o ktorých som súdu predložil aj dôkaz – potvrdenie o zdravotnej klasifikácii, aj napriek tomu som stále zaradený v pracovnom procese aj v podmienkach ÚVTOS.

Na základe uvedeného mám ja, odsúdený za to, že moja trestná minulosť nemôže byť jediným kritériom, od ktorého závisí rozhodnutie o mojom podmienčnom prepustení. V prípade môjho podmienčného prepustenia som ja, odsúdený pripravený okamžite nastúpiť do práce v spoločnosti JOGISE, s.r.o. a takisto mám zabezpečené bývanie u svojich rodičov, o čom som prvostupňovému súdu predložil ich prehlásenie ako aj Výpis z LV č. XXXX, k.ú. C..

Vyššie uvedené skutočnosti tak preukazujú, že je u mňa, odsúdeného splnená aj tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keď možno odo mňa dôvodne očakávať, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povediem riadny život. Vzhľadom k dostatočne vybudovaným pracovným návykom, ale aj s ohľadom na moje silné sociálne zázemie nie som odkázaný na páchanie trestnej činnosti.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností týmto ja, odsúdený navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne ako príslušný nadriadený orgán preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého Uznesenia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a v súlade s ustanovením § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 9PP/61/2025 zo dňa 18.06.2025 a rozhodol vo veci sám tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku mňa, odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXXX podmienenčne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody a zároveň mi s prihliadnutím na § 68 ods. 1 Tr. zák. určí primeranú skúšobnú dobu, príp. uloží aj primerané obmedzenia a povinnosti podľa § 51 ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.“

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. poriadku rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tak mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V rámci preskúmania správnosti samotného výroku napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienenčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zákona a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zákona.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného, rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenčnom prepustení z

výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

K vyššie uvedenému krajský súd považuje za potrebné dodať, že podstata inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody netkvie v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie, prípadne dobrú prácu vo výkone trestu automaticky prepustený po odpykaní zákonom ustanovenej doby. Podmiennečné prepustenie je opodstatnené len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude aj na slobode viesť riadny život a že pre spoločnosť tu nie je príliš veľké riziko jeho recidívy (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 53/2008, zo 14. februára 2008). Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení má fakultatívnu povahu, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom ustanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 Trestného zákona. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Ďalej okresný súd uviedol, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, avšak nebola kumulatívne u neho splnená podmienka v podobe odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním všetkých postupne uložených trestov odňatia slobody, v ktorom smere sa krajský súd stotožnil s odôvodnením okresného súdu.

Okresný súd správne poukázal na to, že očakávanie vedenia riadneho života odsúdeným pre prípad jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody musí byť založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného z hľadiska doterajšieho pôsobenia výkonov trestov odňatia slobody so zohľadnením všetkých poznatkov o správaní sa odsúdeného aj pred nástupom výkonu trestu, zohľadnením možností jeho nápravy a zohľadnením jeho osobných pomerov.

Podľa správnych zistení okresného súdu v napadnutom uznesení sa odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody správal v súlade s ústavným poriadkom a hodnotenie ústavu o správaní sa odsúdeného možno považovať za pozitívne. Na druhej strane okresný súd tiež správne zistil, že odsúdený pred spáchaním trestnej činnosti, pre ktorú aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti. Opakovane mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody, pritom v krátkej minulosti po tom, čo bol podmiennečne prepustený,

opätovne páchal ďalšiu trestnú činnosť a bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Okresný súd preto správne konštatoval, že odsúdený nedokázal po vykonaní nepodmiennečných trestov, ale ani po podmiennečnom prepustení viesť riadny život na slobode po dlhšiu dobu. Odsúdený tak zjavne svojím správaním po vykonaní predchádzajúcich výkonov trestov odňatia slobody preukázal, že predchádzajúce výkony trestu u neho nespĺnili svoj výchovný účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. viesť ho k tomu, aby viedol už len riadny život, čo bolo nepochybne brané do úvahy súdmi aj pri ukladaní trestov, ktoré odsúdený v súčasnosti vykonáva. Tieto skutočnosti, napriek správaniu sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom s poukazom na správny záver okresného súdu o zamietnutí žiadosti odsúdeného, ani podľa názoru krajského súdu nedávajú podklad k tomu, aby bolo možné dospieť k rozumnému a odôvodnenému presvedčeniu, že u odsúdeného odpadlo riziko ďalšej recidívy, ale svedčia iba o tom, že odsúdený sa vie prispôbiť podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, teda dodržiavať normy správania sa pokiaľ je jeho správanie pod neustálou kontrolou.

Pokiaľ odsúdený v dôvodoch podanej sťažnosti poukazuje aj na to, že okresný súd sa nevysporiadal s jeho rodinným zázemím, silnými sociálnymi väzbami, či pracovnými návykmi, krajský súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia napadnutého uznesenia:

„Vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam má súd odôvodnené pochybnosti o tom, že by sa odsúdený v prípade jeho podmiennečného prepustenia zaradil do bežného života tak, že by už viac neskĺzol k ďalšej protiprávnej činnosti. Síce možno pozitívne hodnotiť, že odsúdený má sociálne (rodinné) zázemie, má možnosť bývania a vyjadruje ochotu sa na slobode zamestnať, čo bolo podložené aj písomným prísľubom prijatia do zamestnania, avšak tieto skutočnosti nie sú dostatočné na elimináciu rizika recidívy, pretože aj v minulosti mal rodinné zázemie, avšak ani to mu nebránilo, aby pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti aj po predchádzajúcom podmiennečnom prepustení, a pre ktorú je aj aktuálne vo výkone trestu.

V rámci výpovede na verejnom zasadnutí odsúdený tiež poukázal na ochotu sa na slobode zamestnať, čo deklaroval aj predložením písomného prísľubu prijatia do zamestnania, avšak súd zároveň prihliadol na informácie zistené z lustrácie v Sociálnej poisťovni. Z tejto lustrácie vyplýva, že za odsúdeného boli vykonávané odvody do Sociálnej poisťovne, iba keď bol pracovne zaradený počas pobytu v rôznych ústavoch počas výkonu trestu odňatia slobody. Podľa tejto lustrácie má odsúdený v období posledných trinástich rokov počas pobytu na slobode evidovaný iba jeden pracovno-právny vzťah, a to v spoločnosti BH Site Management, s. r. o. (tento vzťah podľa lustrácie trvá od 17.12.2015 až doposiaľ), avšak od 17.12.2015 nebolo za odsúdeného doposiaľ do Sociálnej poisťovne od tohto zamestnávateľa odvedené žiadne poistné. Odsúdený tak nemá prakticky žiadne pracovné návyky z legálneho zamestnania (teda takého, ktoré je evidované v Sociálnej poisťovni) počas pobytu na slobode. Síce aktuálne vo výkone trestu je pracovne zaradený a svoje pracovné povinnosti si plní, tak predsa len ide o plnenie povinností pod dohľadom v podmienkach výkonu trestu. Hoci odsúdený na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol, že má dostatočné finančné prostriedky, lebo sa mu pred výkonom trestu darilo v podnikaní, avšak toto vyjadrenie je v rozpore s lustráciou v Sociálnej poisťovni, z ktorej nevyplýva žiadne vykonávanie odvodov za odsúdeného počas jeho pobytu na slobode.

Hoci je odsúdený v prostredí výkonu trestu odňatia slobody (s prihliadnutím aj na započítanú dobu väzby a trestov odňatia slobody) celkovo už takmer 3 roky, stále uňho nie je daná dostatočná záruka, že by v prípade podmiennečného prepustenia viedol riadny život. Doterajší život odsúdeného na slobode po dosiahnutí plnoletosti bol sprevádzaný jeho opakovaným protiprávnym konaním a nemožno z neho abstrahovať ani žiadne dostatočne dlhé kontinuálne obdobie, počas ktorého by sa skutočne venoval práci a rodine tak, ako to deklaruje v tomto konaní o jeho podmiennečnom prepustení. Na základe uvedeného považuje súd za potrebné, aby odsúdený pokračoval v plnení stanoveného programu zaobchádzania, pretože vyššie uvádzané skutočnosti odôvodňujú, aby vo vzťahu k osobe odsúdeného bola naďalej aplikovaná represívna zložka výkonu trestu odňatia slobody.“

Z uvedeného podľa názoru krajského súdu vyplýva, že okresný súd sa dostatočne zaoberal aj uvedenými sťažnostnými námietkami odsúdeného a dospel k správny záverom, že u odsúdeného nie je daná dostatočná záruka, že by v prípade podmiennečného prepustenia viedol na slobode riadny život.

V tejto súvislosti krajský súd opakovane považuje za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. mal viesť k vedeniu riadneho života. Zo skutočnosti, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon trestu odňatia slobody) odsúdeného neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúcte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanom prípade správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom svedčí len o tom, že v prípade neustálej kontroly je odsúdený schopný dodržiavať normy správania sa, nie však o tom, že by doterajším výkonom trestu odňatia slobody boli u osobnosti obvineného úplne eliminované zistené sklony k úmyselnému porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom, pre ktoré sklony sa odsúdený opakovane dopustil trestnej činnosti, pre ktorú je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.